

ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒ ԿՐՈՆԸ

Նոր համալսարանի բացմանը նվիրված հանդիսավոր հաշկերույթին, XIX դարի հուշակավոր բնախույզ էռնստ Հեկկելի հարևանը սեղանի մոտ, պատահաբար մի քահանա էր: Երբ վերջինս հաշից հետո սիգար հանեց, Հեկկելը սիրալիր կերպով նրան կրակ առաջարկեց, բայց դա արեց այնքան անհարպիկ, որ այրվող լուցկին քահանայի ձեռքն անցնելուն պես հանդավ:

— Տեսե՛ք, — ասաց քահանան, ծաղրական ժպիտը երեսին, — գիտություն լույսը մարեց:

— Ոչ մի զարմանալի բան չկա: Եկեղեցու ձեռքում դա առաջին անգամը չէ:

ԴԱՍԱԽՈՍՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ
ՄԵԹՈԴ Է, ԲԱՅՑ...

Ֆրանսիական ֆիզիկոս Լանժևանը տիրապետում էր հրաշալի մի ձիրքի: ամենադժվար գի- նըն իմ անձի եկատմամբ:

տական պրոբլեմները նա բացատրում էր շատ պարզ ու հասկանալի լեզվով:

Մի անգամ գիտությունների ակադեմիայի նիստերից մեկում նա դասախոսություն կարդաց իր մի շատ բարդ աշխատության մասին, որից նույնիսկ ֆիզիկոսները զլուխ չէին հանում: Կարդաց այնքան պարզ և հասկանալի ձևով, որ բոլորը, նույնիսկ կենսաբանները, բժշկները, աշխարհագրագետները և ֆիզիկայից հեռու կանգնած այլ մարդիկ, խոնվելով նրա շուրջը, սկսեցին սրտանց շնորհակալություն հայտնել այդ հուշակապ դասախոսության համար: Հանկարծ ինչ-որ մեկը հարցրեց.

— Ներեցե՛ք, բայց ո՞րն է ձեր դասախոսական մեթոդի գաղտնիքը:

Լանժևանը պատասխանեց.

— Դասախոսելու ընթացքում լսարանում նըստածների մեջ ես ընտրում եմ ամենաբութ դեմքը և բացատրում այնքան, մինչև որ նրա դեմքը պայծառանում է, ուրեմն՝ հասկացել է...

Հենց այդ ժամանակ զրուցողներին մոտեցավ ակադեմիայի պրեզիդենտը:

Ֆիզիկոսին շնորհակալություն հայտնելով, նա հարցրեց.

— Միայն ես ոչ մի կերպ չեմ կարողանում բացատրել Ձեր՝ այդքան սեևոուն ուշադրություն-

41-ՐԻ ԷԶՈՒՄ ԲԵՐՎԱՄ ՏՐԱՄԱՐԱՆԱԿԱՆ

ԽԵԿԻՐՆԵՐԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ

1. Գուրգենը և Աստղիկը ծնողներն են, Աբամը և Նունեն՝ երեխաները:	3. 326
2. Պողոսը ուսուցիչ է, Պետրոսը՝ միլիցիոներ, Մարտիրոսը՝ հրշեջ:	476
	1956
	2282
	1304